

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 20

гр. К. , 14.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в закрито заседание на четиринадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Йорданка Г. Янкова

като разглежда докладваното от Йорданка Г. Янкова Частно наказателно дело № 20215100200082 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.243, ал.4 и ал.5 от НПК.

Постъпила е жалба от К. К. Д. – обвиняема по ДП № 9/2016 г. по описа на ОСлО в ОП - К., подадена чрез адв.Н.Г., против постановление от 25.03.2021 г. на прокурор при Окръжна прокуратура – К. за частично прекратяване на наказателното производство. Твърди се, че спрямо жалбодателката било повдигнато обвинение по чл.255 ал.3, вр. ал. 1, алт.1-ва и 2-ра, т.1 и т.2, пр.1-во и 2-ро, т.6 , вр. чл.20, ал.2 от НК, вр. чл.26, ал.1 от НК. Изразява се недоволство от основанието на което е прекратено наказателното производство спрямо жалбодателката- обвиняемата К.Д., а именно по чл.243 ал.1 т.1, вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК - деянието не е извършено или не съставлява престъпление. В жалбата се твърди, че в настоящото производство установените по делото факти, сочели категорично, че с действията си обв.К.Д. не била осъществила нито от субективна, нито от обективна страна състава на престъплението, в което била обвинена, нито на друго престъпление от общ характер. Поради това, счита че законосъобразно и правилно би било прекратяването на наказателното производство спрямо нея да се основава на разпоредбата на чл.243 ал.1 т.2, което именно е приложимото прекратително основание - обвинението не е доказано - чл.243, ал.1, т.2 НПК, а не както било посочено в постановлението на прокурора - по чл.243 ал.1 т.1, вр. чл.24 ал.1 от НПК. От подробно изложените мотиви в постановлението било видно, че наблюдаващия прокурор е аргументирал липса на субективния елементи от състава на престъплението, в което била обвинена К.Д., което от своя страна водело до законосъобразния извод, че с поведението си е осъществила от обективна страна деяние, но поради липса на умисъл то не било престъпно. Счита този извод за неправилен, защото

всъщност не били налице доказателства за извършването на елементи от престъпно деяние по повдигнатото обвинение, нито доказателства за авторството на деянието, поради което било налице прекратително основание по чл.243, ал.1, т.2 от НПК. Поради изложеното и на основание чл.243 ал. 6 т.2 от НК, моли да се измени постановлението за частично прекратяване на наказателното производство в частта му относно основаниято за прекратяване на производството спрямо обв.К.Д., а в останалата част да го потвърди.

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок от лице, имащо право на жалба, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Досъдебно производство № 9/2016 г. по описа на ОСлО в ОП - К. е образувано срещу Е.Г.М. от гр.К. с ЕГН * за това, че през периода м.януари 2009 г. до 31.03.2014 г. в гр.К., при условията на продължавано престъпление, като данъчно задължено лице по ЗДДС и ЗКПО за фирма „Ф.И.“ ЕООД гр.К., ЕИК:*, със седалище и адрес на управление гр.К., избегнала установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери — 80163,07 лева ДДС и корпоративен данък в размер на 22325,61 лева по ЗКПО, като потвърдила неистина и затаила истина в месечни справки декларации по чл.125 от ЗДДС и в годишни данъчни декларации по чл.51 от ЗКПО - престъпление по чл.255, ал.3, във вр. с ал.1, т.2, във вр. с чл.26, ал.1. от НК.

С Постановление на разследващия орган от 28.08.2019 г. в качеството на обвиняем е била привлечена и К. К. Д. от гр.К., за престъпление по чл.255, ал.3, във вр. с ал.1, алт.І-ва и алт.ІІ-ра, т.1 и т.2, пр.І-во, пр.ІІ-ро, т.6, във вр. с чл.26, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2 от НК.

След приключване на разследването е изготвен и внесен в Окръжен съд-К. обвинителен акт спрямо двете обвиняеми лица Е.М. и К.Д. и е образувано НОХД № 71/2020 г.. Спрямо всяка от двете обвиняеми поотделно е повдигнато обвинение за това, че: През периода 01.01.2009 година до 11.09.2013 година, в град К., при условията на продължавано престъпление, като представляващи и управляващи „Ф.И.“ ООД - гр. К. със седалище и адрес на управление гр. К., ул. „С.К.“, №*, ет.*, ап.*, ЕИК *, в съучастие, като съизвършители помежду си, избегнали установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери - 83 585,27 лева, от които 60 453,67 лева по ЗДДС за 6/шест/ данъчни периода и 23 131.60 лева по ЗКПО за 1 /един/ данъчен период, като следва:

- затаила истина, като не подала справка декларация по ЗДДС за данъчен период м.февруари 2009 година изискуема до 14.03.2009 година за ДДС в размер на 5 625,25 лева.
- затаила истина, като не подала справка декларация по ЗДДС за данъчен период м.юли 2009 година изискуема до 14.08.2009 година за ДДС в размер 3 163,13 лв. и

- потвърдила неистина в подадени справки декларации по ЗДДС и ЗКПО както следва:

СД с вх. № 09000990804 / 08.06.2012 г. за данъчен период м.май 2012 година за дължим ДДС в размер на 10 000 лева, внесен ДДС 6519.68 лева разлика за внасяне ДДС в размер на 3 480,32 лева.

СД с вх. № 09000998313/12.10.2012 г. за данъчен период м.септември 2012 година за дължим ДДС в размер на 17575.00 лева, внесен ДДС в размер на 2631.65 лева, разлика за внасяне ДДС в размер на 14 943,35 лева.

СД с вх. №09001003450 / 14.01.2013 г. за данъчен период м.декември 2012 година за дължим ДДС в размер на 34996.03 лева, внесен ДДС в размер на 7156.50 лева, разлика за внасяне 27 839,53 лева.

СД с вх. № 09001016546/11.09.2013 г. за данъчен период м.август 2013 година за дължим ДДС в размер на 6775.69 лева, внесен ДДС в размер на 1373.60 лева, разлика за внасяне ДДС в размер на 5 402,09 лв., подадени на основание чл. 125 от ЗДДС в ТД НАГ1 - П. - офис - гр.К..

- ГДД /годишна данъчна декларация/ с вх.№ 094351300259131 / 27.03.2013 година, подадена на основание чл. 92 от ЗКПО в ТД на НАП - П., офис град К. за дължим корпоративен данък за 2012 година в размер на 23287.43 лева, внесен корпоративен данък в размер на 155.83 лева, разлика за внасяне на корпоративен данък в размер на 23131.60 лв., като използвала документи с невярно съдържание - 11/единадесет/ броя фактури: №2/15.12.2008г., №3/15.12.2008 г., №4/22.12.2008 г., №5/22.12.2008 г., №6/24.02.2009 г., №7/24.02.2009 г., №25/23.11.2011 г., №9/31.07.2012 г., №27/17.05.2012 г., №28/19.09.2012 г., №29/27.12.2012 г. издадени от „Ф.И.“ ООД - К. при упражняване на стопанска дейност, при водене на счетоводство и при представяне на информация пред органите по приходите- престъпление по чл.255, ал.3, във вр. с ал.1, алт. I-ва и алт. II-ра, т.1 и т.2, пр. I-во, пр. II-ро, т.6, във вр. с чл.26, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2 от НК.

На проведеното по делото разпоредително заседание на 09.07.2020 г., съдебният състав е констатирал допуснато на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване процесуалните права на обвиняемите Е. Г. М. и К. К. Д., двете от гр.К., поради което съдебното производство е било прекратено и делото върнато на прокурора за отстраняване на допуснатите нарушения. Определението за връщане е било протестирано от ОП-К., като състав на Апелативен съд - П. е потвърдил същото и е конкретизирал допуснатите на досъдебната фаза отстраними съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите.

След проведеното допълнително разследване, прокурора е приел за

установено следното в обжалваното постановление:

С Дружествен договор от 06.12.2005 г. между лицата Е. Г. М. и К.К. Д., двете от гр.К., било учредено дружество „Ф.И.“ ООД със седалище и адрес на управление гр.К., ул."С.К." № *, ет. *, ап. *. Съдружници в дружеството били М. и Д., като всяка една от тях притежавала по 50 дяла, при общ капита от 5 000 лева. С Решение № 1050 от 23.12.2005 г. на Кърджалийския окръжен съд, дружеството било регистрирано и вписано в регистъра на търговските дружества, под № 1, том 11, стр. 1, по ф.д. № 603/2005 г. Съобразно решението за регистрация дружеството се управлявало и представлявало от двамата съдружници, Е. Г.М. и К. К.Д., заедно и поотделно. Дружеството било с предмет на дейност: покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба, търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали; счетоводни услуги, аранжиране на недвижими имоти и магазини, покупка на стоки или други вещи с цел продажба в първоначален, преработен или обработен вид в страната и в чужбина, продажба на стоки от собствено производство, покупка на ценни книги с цел продажба, производство на стоки с цел продажба, комисионни, спедиционни и превозни услуги в страната и чужбина, складови сделки и сделки по стоков контрол, лизинг, търговско представителство и посредничество, валутни сделки, лизингови сделки, хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други видео и звукозаписи, както и други подобни услуги.

С разрешение за строеж № 210/02.11.2006 г., на дружеството било разрешено да осъществи строителство на жилищни сгради /къщи/, тип „А“ - 5 броя и тип „Б“ - 4 броя, в имот 0*, в еднофамилно селище „П.“, общ.К. Строежът бил осъществен, като съобразно Удостоверение № 46 от 09.10.2009 г., сградите били въведени в експлоатация.

Междувременно сградите (къщи от № 1 до № 9) били продадени от дружеството на различни физически лица, при различна степен на завършеност. За повечето били съставяни предварителни договори за покупко-продажбата им, при което се договаряли различни схеми на плащане. Прехвърляне собствеността на имотите ставало с нотариален акт, в който били посочени, като продажна цена на имотите, значително занижени цени, спрямо цените по предварителните договори между страните. От дружеството били издавани фактури за продажба на недвижимите имоти, на стойност - занижените цени, посочени в нотариалните актове, а не реално договорените и полудени суми за самите сделки.

Установени са следните продажби на недвижими имоти от „Ф.И.“ ООД, в периода 01.03.2007 г - 31.07.2013 г, когато дружеството е било собственост и управлявано от Е.М. и К.Д.:

Къща № 1 (Тип А /ПИН№0 - 511кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

За покупката на къща № 1, от св.Е. М. А., бил сключен предварителен договор от 28.06.2007 г. с нотариална заверка на подписите /том IV, л.16-18 /, съгласно който, купувачът е трябвало да заплати 52 000 евро, от които 26 000 евро при подписването на договора, а останалите при прехвърляне на собствеността. Налице са приобщени разписки в оригинал (Том 6, л. 91-96), за получени от Е.Г.М. - в качеството ѝ на управител на „Ф. и.“ ООД, суми в брой, както следва: на 01.03.2007г. - 26 000 евро; на 18.01.2008г. - три разписки за 9 192 евро, 3280 евро и 1410 лева; на 03.06.2008г. - 8 000 евро и на 27.06.2008г. - 3 000 евро.

За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том X, рег.№ 18194, дело № 1943/15.12.2008г., където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 12 120 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф. И.“ ООД са издадени: Фактура № 2/15.12.2008 год. - за сума в размер на 12 132,12 лв и Фактура № 4/22.12.2008 год. за сума в размер на 1 600 лв., по които не е начислен ДДС.

Къща № 2 (Тип А /ПИ №0 - 579 кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

За покупката на къща № 2, от св. Р. А. Х., бил сключен предварителен договор от 03.07.2007 г. с нотариална заверка на подписите /том VI, л.51-53 /, съгласно който, купувачът е трябвало да заплати 52 000 евро, с договорена следната схема на плащане: 7 314 евро - при подписване на договора; 20 000 евро - до 30.12.2007г. и 24 686 евро при прехвърляне на собствеността, но не по-късно от 30.09.2008г. Налице са приобщени разписки, за получени от Е.Г.М. суми в брой /том VI, л.54-57 /, както следва: на 03.07.2007 г. за сумата от 7 314 евро; на 01.10.2007 г. - 10 230 евро; на 13.12.2007 г. - 13 846 евро и на 25.04.2008 г. 7 971 евро.

За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том X, рег.№ 18193, дело № 1942/15.12.2008г., където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 12 120 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф. И.“ ООД са издадени: Фактура № 3/15.12.2008г. — за сума в размер на 12 132,12 лв. и Фактура №5/22.12.2008г. - за сума в размер на 1 600 лв, по които не е начислен ДДС.

Къща № 3 (Тип А /ПИН№0-737 кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

За покупката на къща № 3, от св.С. С. Г./Е., бил сключен предварителен договор от 06.08.2012 г. /том IV, л.41-42/, съгласно който, купувачът е трябвало да заплати 165 000 лева, от които 35 000 лева при подписването на договора, а останалите при прехвърляне на собствеността, но не по-късно от

30.09.2012 г.

За финансиране закупуването на имота, купувачът е сключил Договор за ипотечен кредит от 17.09.2012г. с Банка Д. за сума в размер на 120 000 лв. /том IV, л. 28-40/.

В показанията си св.С. С. Г./Е. посочва, че в последствие се договорил с Е.М., представител на строителната фирма „Ф. И.“ да заплати за имота сума в размер 105 450 лева. Именно тази е реално заплатената сума, като я изплатил по следния начин: 15 450 лв, по банков път (с преводно нареждане от 26.09.2012 г в БД.) и 90 000 лева дадени в брой на Е.М..

За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том 4, рег.№ 14087, дело № 702/19.09.2012г., където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 15 450 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф. И." ООД е издадена Фактура № 28/19.09.2012г. - за сума в размер на 15 789,90лв, с ДДС.

Къща № 4 (Тип А /ПИИ№0 - 536 кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

Къща № 4 е закупена от св. Е. Ш. Ш. За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том 2, рег.№ 7239, дело № 331/29.05.2012г., където е посочено, че имотът се купува за сумата от 39 120 лв.

В показанията си св. Е. Ш. Ш. посочва, че за покупката на имота се договорил (устно) с Е.М. - управител на „Ф. и.“ ООД, да я закупи за сумата от 62 000 лева, които е заплатил, както следва: около 40 000 лева с банков превод, а разликата до 62 000 лв. ѝ платил в брой.

Налице е приобщена вносна бележка от 17.05.2012 г (Том 2, л. 288), от която е видно, че Е. Ш. Ш., за покупката на къща № 4, е превел в полза на „Ф. и.“ ООД сумата от 20 080,08 евро /39 118,08 лева/.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф. И." ООД е издадена Фактура № 27/17.05.2012г., на стойност 39 949,37 лв, с ДДС.

Къща № 6 (Тип Б/ПИИ№0- 509кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

Къща № 6 е закупена от св.П. В. А. За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том 5, рег.№ 18351, дело № 943/23.11.2011г., където е посочено, че имотът се купува за сумата от 32 500 лв.

С вносна бележка от 07.11.2011 г, е преведена в полза на „Ф. и.“ ООД

сумата от 32 500 лв, а с вносна бележка от 15.03.2012 г, сумата от 7 319 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф.И.“ ООД е издадена Фактура № 25/23.11.2011г. - за сума в размер на 39 819 лв, с ДДС.

Къща № 7 (Тип Б/ПИН№0; РЗП 145,54кв.м.):*

За покупката на къща № 7, от св.Ка. Р. У. и нейния съпруг - св. Д. У., бил сключен предварителен договор от 23.10.2012 г. /том IV, л.50-51/, съгласно който, купувачът е трябвало да заплати 75 000 евро, с договорена следната схема на плащане: 1000 евро - капаро; 49 000 евро при подписване на договора; 25 000 евро при прехвърляне на собствеността, но не по-късно от 23.04.2013 г. Налице са приобщени разписки, за получени от Е.Г.М. суми в брой /том IV, л.52-55/, както следва: на 06.10.2012 год. за сумата от 1000 евро; на 23.10.2012 год. - 49 000 евро; на 20.05.2013 год. - 15 000 евро и на 26.07.2013 год. - 10 000 евро;

За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том 4, рег.№ 12099, дело № 612/29.07.2013г., където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 19 200 лева.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф.И.“ ООД са издадени: Фактура № 29/27.12.2012г. за сума в размер на 3 120 лв./с ДДС/ - аванс по договор; Фактура № 32/01.08.2013г. за сума в размер на 16 336лв. /без ДДС/, от която сума е приспаднал аванса по ф-ра №29/27.12.2012г. в размер на 2 600лв./без ДДС/ и получената сума по фактурата е 13 736лв. /без ДДС/, или 16 483,20 лв. /с ДДС/.

Къща № 8 (Тип Б/ПИН9 - 508 кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

За покупката на къща № 8, от св. С. Р. А., бил сключен предварителен договор от 01.03.2007 год. /том II, л.189-190/, съгласно който, купувачът е трябвало да заплати 80 000 лева, от които 13 550 лева при подписването на договора, 17 672 евро при започване на изкоп, до 10.04.2007 г; 24 500 евро до 01.09.2008 г и 24 278 евро при прехвърляне на собствеността, но не по-късно от 30.01.2009 г. С анекс от 29.01,2009 г, срокът по договора - за прехвърляне на собствеността е удължен до 30.03.2009 г.

В показанията си св. С. Р. А. и нейния съпруг - св. С. Б. А. посочват, че имотът е закупен за 50 000 лева, като за финансирането му бил изтеглен заем от СИБАНК.

По делото са приобщени документи от сключен договор за ипотечен кредит в размер на 25 000 евро /том II, л. 269-271 и л. 192-201/, легова равностойност 4 7 483,64лв, която именно стойност се приема за реално

заплатена за имота.

За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том I, рег.№ 2187, дело № 193/24.02.2009г. където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 12 120 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф.И.“ ООД са издадени Фактура № 0000000006/24.02.2009г. за сума в размер на 12 132,12 лв., за продажбата на къща № 8 и Фактура №0000000007/24.02.2009г. за сума в размер 1 600 лв - за довършителни работи по къща № 8, по които не е начислен ДДС.

Къща № 9 (Тип Б/ПИМО- 509кв.м.; РЗП 145,54кв.м.):*

Къща № 9 е закупена от св. А. К. М. За прехвърляне собствеността на имота е съставен Нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот № *, том 5, рег.№ 10118, дело № 888/31.07.2009г., където е посочено, че имотът се продава-купува за сумата от 12 120 лв.

По отношение на продажбата на имота, от „Ф. И.“ ООД е издадена Фактура № 9/31.07.2009г- за сума в размер на 18 978,78 лв, по която не е начислен ДДС.

След отчетени приходи от продажби на недвижими имоти в периода м.08.2008 г - м.07.2009 г, на обща стойност 60 175,14 лева (по данни на дружеството), през август 2009 год. от името на „Ф. и.“ ООД е подадено Заявление за регистрация по ЗДДС Вх.№ 093910900022817/07.08.2009 г. (Том 1, л. 273-274).

Първоначално Справките-декларации и дневниците за покупките и продажбите се изготвяли от Е.Г.М., а в ТД на НАП, Офис К. се подавали от упълномощеното лице - св. П. В. А. (която е и купувач на къща № 6), за което са съставяни протоколи. След м.02.2012 г тези документи са подавани по електронен път, подписани с квалифициран електронен подпис (КЕП), на упълномощеното лице П. В. А., във връзка с подадено заявление вх. № 0900И0013414/13.02.2012 г.. П. А. в проведения й разпит от 04.02.2019г. (Том 8, л. 42-44) е посочила, че на доброволни начала, за известно време е обслужвала счетоводно фирмата „Ф. и.“, като е предавана в НАП-К. Справки-декларации по ЗДДС, на база издадено й пълномощно. Фактурите на фирмата ги е получавала от Е.Г.М.. Потвърждава също така, че е подавана и по електронен път Справки-декларации по ЗДДС от името на фирмата. Случвало се е и тя самата да изписва съдържанието по фактури, в които били вписвани сумите от продажби на къщи, така както били посочени в нотариалните им актове.

Годишните данъчни декларации (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО на дружеството, за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2011 г и 2012 г били подадени от К. К. Д., съдружник във фирмата и майка на обв.Е. Г. М.

Със Заповед за възлагане на ревизия с № 1303969/20.08.2013 г., изменена със Заповед с № 1306057/10.12.2013 г. била възложена ревизия по ЗДДС за периода 01.01.2009 г - 31.07.2013 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за 2011 г. и 2012 г. по отношение на Дружеството „Ф. И.“ ООД. Тя приключила с издаването от органите по приходите на Ревизионен доклад № 1400542/25.02.2014 г. и Ревизионен акт № 091400542/07.05.2014 и № Р-1419725/05.06.2014 г., в които е посочено, че ревизираното дружество при дейността си не е отчитало реалния размер на получените приходи от продажбите на недвижими имоти, и съответно не са начислени дължимите данък добавена стойност (за периодите м. януари, февруари и юли 2009г, м. февруари и ноември 2011 г, м. май, август, септември и декември 2012 г и м. юли 2013 г.) и корпоративен данък (за 2011 и 2012 г). Ревизиращия екип е установил, че дружеството е следвало да се регистрира по ЗДДС още през м. януари 2009 г., защото за предходните 12 месеца, реалните му доходи надхвърляли 50 000 лева. В резултат на извършената ревизия, с издаването на Ревизионен акт на ревизираното дружество са били установени допълнителни данъчни задължения в размер: 80 163,07 лева Данък добавена стойност и 22 325,61 лева Корпоративен данък.

Междувременно, съобразно протокол от проведено общо събрание на съдружниците Е. М. и К.Д., от 27.03.2014 г., било взето решение дружествените дялове на всеки един от съдружниците да бъдат продадени на трето лице - Д. З. С., ЕГН *, с адрес с. С., ул. "Х. Б." № *, обл. П.. Съобразно Учредителен акт на Еднолично дружество с ограничена отговорност „Ф. И.“ ЕООД от 31.03.2014 г., дружеството било преобразувано в ЕООД, с едноличен собственик същото лице.

В постановлението е посочено, че относими към предмета на доказване по настоящото производство са следните обстоятелства:

В подаваните справки декларации по ЗДДС и дневниците за покупките и продажбите към тях, както и в ГДД по ЗКПО, от дружеството „Ф. и.“ ООД са декларирани и заплащани данъци върху сумите, посочени в издадените фактури за продажбата на отделните имоти. Но такива не са издавани за всички реално получени суми за тези сделки, а в някои от фактурите не са посочени реално получените суми по продажбите. По този начин те не са отчетени в счетоводството на „Ф. И.“ ООД - гр.К.

Неотчитането на реално получените суми е довело до недеклариране и плащане от страна на дружеството на дължим данък по ЗДДС, както и такъв по ЗКПО.

Така по отношение на ДДС в обжалваното постановление е прието следното:

В резултат на неотчитането на реално получените суми от продажби на имоти, дружеството се е регистрирало със закъснение по реда на ЗДДС. Съгласно действащата редакция на чл.96 от ЗДДС към 2009 г., всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон.

Съгласно разпоредбата на чл.125, ал. 1 от ЗДДС - за всеки данъчен период регистрираното лице следва да подава Справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС - дневник за покупките и дневник за продажбите. Съгласно разпоредбата на чл.125, ал.5 от ЗДДС, Справката-декларация и отчетните регистри се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Съгласно разпоредбата на чл.87 от ЗДДС Данъчен период по смисъла на този закон е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период. Той е едномесечен и съвпада с календарния месец. Съгласно разпоредбата на чл.89 от ЗДДС, когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период.

От приобщените разписки по ДП за получените от „Ф. и.“ ООД суми, във връзка с продажбите на къща № 1 и къща № 2, в периода 01.01.2008 г - 31.12.2008 г е установено, че са в общ размер на 48 878,92 евро или 95 589,86 лева. От това е следвало, че дружеството е било длъжно да подаде заявление за регистрация в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнал облагаем оборот над 50 000 лева - т.е. заявлението за регистрация по ЗДДС е следвало да се подаде в срок до 14.01.2009 г., включително. Дружеството се е регистрирало по ЗДДС със заявление от 07.08.2009 г т.е. със седем месечно закъснение. Това обаче не е освобождава фирмата, за всички суми получени до този период, да внася ДДС и да отчита продажбите в дневник за продажбите и да подаде справка декларация по ЗДДС.

Съгласно действащата редакция на чл.102, ал.3 от ЗДДС от 2009 г - за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по

приходите. Следователно, дружеството „Ф. и.“ ООД, дължи данък ДДС и върху продажбите, реализирани в периода от 15.01.2009г. до 07.08.2009г., включително, поради възникнало задължение за регистрация.

ДДС върху извършените продажби през този период не бил начислен, деклариран и внесен от дружеството. Той е определен от органите по приходите в хода на данъчната ревизия, за което са съставени Ревизионен доклад и Ревизионен акт.

Освен осчетоводените приходи, по които поради забавена регистрация по ЗДДС, не е начислен ДДС, са установени приходи (на база свидетелски показания; разписки за приети суми; предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти; договори за банкови кредити; преводни нареждания; банкови извлечения; приобщени документи от данъчната ревизия и др.), въз основа на които се определят допълнително периоди, в които е бил дължим ДДС.

В постановлението за частично прекратяване на наказателното производство по отношение на обв.Д., са подробно описани законовите разпоредби от ЗДДС и ЗСч, в сила към инкриминирания период, уреждащи воденето на счетоводство, съставяне на фактури, начисляване и внасяне на ДДС и т.н. (чл.87, чл.89, чл.96, чл.102, чл.113, чл.119, чл.124, чл.125 от ЗДДС и чл.2 от ЗСч). След анализ на нормативноуредените задължения е направен извод, че в резултат на неспазените законови задължения от страна на „Ф. и.“ ООД, са установени различия с декларираните от дружеството данни за задължения по ЗДДС в периода 01.01.2009 г- 31.07.2013 г, подробно описани по данъчни периоди за които не са били подавани справки-декларации или са подавани такива с деклариран такъв в по-малък размер от действително следващия се. Във връзка с предмета на жалбата следва да се посочи, че по отношение на невярното деклариране на подробно описаните обстоятелства касаещи деклариране и внасяне на ДДС, в постановлението на прокурора е посочено, че справките декларации са подавани по електронен път с КЕП на П. В. А.

По отношение на корпоративния данък по ЗКПО в постановлението е прието, че ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2012г.- вх.№ 094351300259131/27.03.2013г. е подадена на хартиен носител от К. К. Д.. Същата е изпълнила ръкописния /буквен и цифров/ текст в декларацията и се е подписала в края на същата, срещу „Подпис на представляващия:" Това било видно от заключението по изготвена по делото съдебна-графическа експертиза. В същата експертиза било посочено още, че:

Подписите на „Получил сумата" в предоставените за изследване обекти (разписки за предадени суми от лицата Е. М. А., Р. А. Х. и Х. А. Ю., а на Д. У. и К. Р. У. във връзка с предварителни договори за покупка на имоти) са положени от Е.Г.М.;

Подписите на „Предал сумата“ в същите разписки са положени съответно от Е. М. А., Р. А. Х. и Х. А. Ю., а на Д. У. и К. Р. У. са копия от подписи, положени от тях;

Ръкописния текст във фактури с номера: №2/15.12.2008 г., №3/15.12.2008 г., №4/22.12.2008 г., №5/22.12.2008 г., №6/24.02.2009 г., №7/24.02.2009 г., №25/23.11.2011 г., №9/31.07.2012 г., №27/17.05.2012 г., №28/19.09.2012 г., №29/27.12.2012 г. издадени от „Ф. И.“ ООД, не са изпълнени от Е.Г.М., а от друго лице.

Предвид установеното от фактическа страна, прокурора е приел, че по досъдебното производство са събрани достатъчно доказателства, че лицето Е.Г.М. от гр.К. - лично и посредством фактическите действия на П. В. А. ЕГН * и К. К. Д. ЕГН ***** е избегнала установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери, с което е осъществила от обективна и субективна страна престъпление от общ характер - по чл. 255, ал. 3, във вр. с ал. 1, алт. 1 -ва и 2-ра, т. 1, т. 2, предл. 1 - во и 2-ро, т. 5 и т. 6, във вр. с чл. 26, ал.1 от НК, като са изложени подробни съображения в подкрепа на този извод.

Прието е, че от събрания доказателствен материал по делото се установява, че:

1. Реално управленската дейност в дружеството се е осъществявала еднолично само от единия съдружник и управител, а именно от Е.Г.М.. Приложените документи - Договор за строителство от 05.11.2006, с който е договорено построяването на къщите; предварителни договори за покупко-продажба на имотите; разписки за получени суми по тях; нотариални актове и други, от името на дружеството, са подписани от Е. М.
2. В показанията си, свидетелите закупили отделните имоти, също посочвали, че са се договаряли за сделките и са заплащали сумите на Е. Г. М.
3. Лицето, упълномощено да подава данъчни документи пред НАП - св. П. В. А., също посочва, че фактурите на дружеството получавала от Е. Г. М., и т.н.

В тази връзка, прокурора е заключил, че в качеството си на представляващ и управляващ дружеството именно обв.Е. Г. М. се явява субект на престъплението. Нормата на престъплението е бланкетна, като за изпълване на съдържанието ѝ се вземат предвид конкретни разпоредби на данъчното законодателство, които са подробно цитирани от прокурора в процесното постановление.

В постановлението е описано още, че в инкриминирания период, от името на дружеството са подадени в ТД на НАП П., офис К., по електронен

път с КЕП на св.П. В. А. - Справки декларации по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за данъчните периоди м.05.2012 г, м.09.2012 г, м. 10.2012 г., м. 05.2013 и м.07.2013 г и ГДД по ЗКПО за 2012 г от К. К. Д.. В тези декларации била потвърдена неистина, като са декларирани по-малки суми за дължими данъци от реално дължимите, а в същото време е затаена истина - като в тях не са отразени голяма част от реално получените суми, през отделните данъчни периоди, от продажби на имоти. Декларирани били данъци (и съответно заплатени), изчислени само върху посочените суми по издадените фактури от дружеството. За сумите, които не са били осчетоводени, но реално получени на ръка от обв. Е. Г. М. във връзка с продажбата на имотите, собственост на „Ф. и.“ ООД - не били начислени, декларирани и внесени дължимите данъци - по ЗДДС и ЗКПО.

В тези случаи **декларациите били подадени от трети лица, с което те формално били реализирали от обективна страна състав на данъчно престъпление.** На тези лица - К. Д. и П. А., не можело да им се търси наказателна отговорност, поради липса на умисъл в действията им. Така, св.П. А. фактически е подавала справките-декларации по ЗДДС с приложените към тях регистри, а К. К. Д. е подала ГДД за 2012 г по ЗКПО. Съдържащата се в тези декларации информация е съответствала на сумите по издадените от дружеството фактури, както и на посочените суми в нотариалните актове за прехвърляне собствеността на имотите и на постъпилите в тази връзка банкови преводи по сметка на дружеството. Прокурора е посочил, че по делото въпреки положените усилия от разследването не са установени, респ. липсват доказателства св.П. А. и/или К.Д. да са знаели за реалните договорени и получени от обв.Е. Г. М., суми за имотите (както и кога точно са получени), което би обосновоало понататъшни разсъждения за евентуална задружна престъпна дейност. За тези деяния е прието, че е налице така нареченото "посредствено извършителство". Предвид последното отново е направен извода, че след като К. К. Д. е действала като посредствен извършител, то тя е наказателно неотговорна, поради което и наказателното производство спрямо нея следва да бъде прекратено поради липса на умисъл от субективна страна.

По така изложените съображения и на основание чл.243, ал.1, т.1, във вр. с чл.24, ал.1, т.1 от НПК и чл.199 от НПК, воденото наказателно производство- ДП № 9/2016 г. по описа на ОСЛО в ОП-К., по отношение на обв.К. К. Д., за престъпление по чл.255, ал.3, във вр. с ал.1, алт. 1-ва и 2-ра, т.1, т.2, предл. 1-во и 2-ро, т.6, във вр.с чл.20. ал.2 от НК, във вр. с чл.26, ал. 1 НК, поради липса на умисъл от субективна страна е частично прекратено.

Така направеният извод е законосъобразен – правилен и обоснован. Установените и подробно описани по делото безспорни факти, че обв.К. К. Д., заедно с дъщеря си Е. Г. М., е била съдружник, както и представляващ и управляващ „Ф.и.“ ООД, като именно в това си качество двете обвиняеми, както правилно е посочил и прокурора, са имали задължението да водят

счетоводството му, като в предвидените от данъчните закони срокове да изготвят и подават пред съответното ТП на НАП съответните данъчни декларации. Въз основа на последните се установяват и плащат данъчните задължения, като декларациите се подават за определен данъчен период, за който сумите се дължат, следва да се декларират и платят. Установеното несъответствие на декларираните през отделните инкриминирани периоди от „Ф. и.” ООД суми за задължения по ЗДДС и по ЗКПО и реално дължимите такива е довело до избягване установяването и плащането на данъчни задължения, при това в особено големи размери – ДДС в общ размер на 51396,20 лв. и КД в размер на 17 458.52 лв. за 2012г., с което е осъществен състава на престъплението по чл.255, ал.3, във вр. с ал.1, алт.1-ва и 2-ра, т.2, т.5 и т.6, във вр. с чл.26, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2 от НК. Двете обвиняеми като представляващи и управляващи „Ф. и.” ООД се явяват субект на посоченото данъчно престъпление. В тази връзка не без значение е обстоятелството, че именно обв.К.Д. лично с положен собственоръчно подпис е подала в ТД на НАП П., офис К. годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за процесната 2012 г. Или, по делото е установено от обективна страна извършването на данъчно престъпление от страна на К.Д., до какъвто извод е достигнал и прокурора, но поради липсата на умисъл в действията ѝ с оглед събраните по делото доказателства, не може да се приеме същата да е имала съзнанието за извършването на деянието, т.е., не е установен умисъл в действията ѝ. Изложеното в тази връзка в обжалваното постановление подробно аргументирано и обосновано и кореспондиращо на установената по делото фактология, се споделя напълно от настоящия съдебен състав, поради което и не е необходимо да се преповтаря.

Отделно от изложеното, съдът счита, че след като прокурора е приел и обосновал по-силното основание за прекратяване, каквото е липсата на престъпление по чл.24, ал.1, т.1, пр.2 от НПК, същият не следва да излага съображения за недоказаност на обвинението, тъй като е недопустимо наличието и двете основания, които са взаимноизключващи се. Още повече, че по-силното основание за прекратяване на наказателното производство е в интерес на обявяемата К.Д.. В тази връзка, съдът намира за необходимо да изложи съображения относно правната природа на тези основания.

Първите две основания са по чл.24, ал.1 от НПК - когато "деянието не е извършено или не съставлява престъпление". Напълно неотнормирана в конкретния случай е хипотезата, при която "деянието не е извършено", която се отбелязва единствено за пълнота на изложението. В тези случаи е доказано, че настъпилите общественноопасни последици не са в резултат на извършено човешко деяние /напр. пожарът е предизвикан от природно бедствие;

настъпилата смърт е вследствие на болестно състояние, и пр./. Във втората алтернатива, когато "деянието не съставлява престъпление", то е извършено, но липсват някои от признаците от обективна или субективна страна на престъплението. Или с други думи, то е извършено, но е и несъставомерно.

Третото основание, на което прокурорът може да прекрати наказателното производство е "когато намери, че обвинението не е доказано" – чл.243, ал.1, т.2 от НПК. Тук следва да се разграничат две хипотези - когато не е доказано по несъмнен начин, че е извършено деяние и когато е доказано извършено деяние, но не е доказано по несъмнен начин, кой е извършителят на същото.

След проведеното разследване и събраните доказателства, прокурорът правилно е установил фактологията, касаеща престъплението, за което е обвинена К.Д. по чл.255 ал.3, вр. ал.1, алт.1-ва и 2-ра, т.1 и т.2, пр.1-во и 2-ро, т.6, вр. чл.20, ал.2 от НК, вр. чл.26, ал.1 от НК и е обосновал изводът си по същество, за прекратяване на наказателното производство, като в съдържанието на постановлението си е изложил мотиви за несъставомерност на деянието, като по този начин е постановил правилен и законосъобразен акт. При положение, че при така установената фактология, прокурорът правилно е констатирал отсъствието на престъпление, не само ненужно, а и недопустимо е било, при наличието на по-силното основание за прекратяване на наказателното производство по чл.24, ал.1, т.1, пр.2 от НПК, да излага мотиви и да обосновава недоказаност на същото това обвинение.

С оглед изложеното, съдът намира жалбата на К.Д. за неоснователна, поради което същата следва да се остави без уважение и да се потвърди обжалваното постановление.

Мотивиран от горното и на основание чл.243, ал.6, т.2 от НПК, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 25.03.2021 г. на прокурор при Окръжна прокуратура – К. за частично прекратяване на наказателното производство по ДП № 9/2016 г. по описа на ОСЛ в ОП- К. по отношение на обв.К. К. Д. за престъпление по чл.255 ал.3, вр. ал.1, алт.1-ва и 2-ра, т.1, т.2, пр.1-во и 2-ро, т.6, вр. чл.20, ал.2 от НК, вр. чл.26, ал.1 от НК, относно основанията за прекратяване, а именно – по чл.243, ал.1, т.1, във вр. с чл.24,

ал.1, т.1 от НПК - поради липса на умисъл от субективна страна.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Апелативен съд – Пловдив в седмодневен срок от съобщението му.

Съдия при Окръжен съд – Кърджали: _____